

- здійснення реформ проти корупції, урегулювання роботи Спеціалізованої антикорупційної прокуратури (САП) та Національного антикорупційного бюро України (НАБУ);

- дотримання стандартів Групи з фінансових заходів (FATF) у сфері протидії відмиванню грошей;

- впровадження антиолігархічної реформи, націленої на обмеження впливу олігархів;

- ухвалення закону про мас-медіа, відповідно Директиві ЄС;

- зміна законодавства про нацменшини.

Гармонізація права України до стандартів Євросоюзу є складним, але важливим кроком для розвитку нашої країни. Вона сприяє створенню сучасної та ефективної правової системи, яка покращує якість життя громадян та забезпечує стабільність соціально-економічного розвитку.

Ліхолетов Я. В.
Науковий керівник: Тверитникова О. Є.
НТУ «ХП»

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ МУЗЕЄФІКАЦІЇ ПАМ'ЯТОК ІСТОРІЇ

На сьогоднішній день, в музейно-пам'яткоохоронній діяльності існує декілька визначень поняття музеєфікації, які зустрічаються у наукових працях дослідників та енциклопедичних виданнях. Різноманітні тлумачення терміну пов'язані переважно з практичною діяльністю фахівців, однак існує офіційний термін визначений пам'яткоохоронним законодавством. Так, Закон України «Про охорону культурної спадщини» (2000), визначає музеєфікацію як сукупність науково обґрунтованих заходів щодо приведення об'єктів культурної спадщини у стан, придатний для екскурсійного відвідування. Втім, враховуючи, що методика музеєфікаційних процесів у законодавстві не визначена, цей термін дещо поверхнево відображає суть музеєфікації як напрямку пам'яткоохоронної діяльності та музейної справи. Передусім, музеєфікація – це комплекс науково-практичних заходів, який має на меті

пристосовувати об'єкти культурної спадщини до екскурсійного відвідування з метою їх максимального збереження і виявлення їх історичної та культурної цінності.

Окрім пам'яток архітектури та археології, фахівці та дослідники часто звертають свою увагу на пам'ятки історії. Насамперед, у роботі з історичними об'єктами важливим є вид походження об'єкта, зокрема: антропогенне, природне та природно-антропогенне. Виділяють декілька основних завдань музеєфікації пам'яток історії, серед яких: виявлення і виділення зв'язку з історичною подією, яка не є матеріальною категорією; підвищення значущості й створення атрактивності об'єкта тощо. Виконуючи поставлені завдання варто не забувати про критерії відбору пам'яток історії, які будуть придатні до музеєфікації, а саме: 1) оригінальність/самобутність пам'ятки; 2) історична та культурна цінність; 3) інформативність та репрезентативність обраної пам'ятки; 4) максимально можлива достовірність та високий ступінь збереженості історичного середовища; 5) місцезнаходження об'єкта; 6) наявність/відсутність пішохідної/транспортної інфраструктури; 7) можливість введення історичного об'єкта до туристичних маршрутів.

У музейному пристосуванні пам'яток історії виділяють декілька різновидів їх використання, серед яких: 1) всі види меморіальних музеїв; 2) музеї, які присвячені історії державних, громадських, наукових установ, тощо; 3) історико-культурні заповідники; 4) на основі некрополів створюються історико-меморіальні заповідники; 5) історико-етнографічні музеї; 6) музеї/заповідники на місцях визначних історичних подій; 7) створення та встановлення діорам або панорам на місцях де проходили локальні історичні події.

У процесі проектування всі види музейного використання розділяють на 2 частини, а саме: 1) будівля, де буде розташована музейна експозиція; 2) навколишнє середовище, в якому будуть відтворені відповідні історичні процеси.

Отже, з огляду на широкий спектр практичних завдань музеєфікації, який поєднує в собі роботу як з музейними фондами, так і з нерухомими пам'ятками культурної спадщини, варто пам'ятати про великий об'єм науково-дослідницької діяльності, що передбачає і пошукову роботу в архівах та бібліотеках, і різноманітні історичні/етнографічні/культурні експедиції, і вивчення міжнародного досвіду тощо. Тому без вичерпного теоретичного підґрунтя впровадження окремих аспектів музеєфікаційної діяльності здається неможливим.

Лупальцова Є.А.
Науковий керівник: Рубцова В.В.
НТУ «ХП»

DIGITAL HORIZONS IN EDUCATION: MOBILE APPS, VIRTUAL REALITY, AND INTERACTIVE INNOVATIONS

The modern world constantly expects us to develop, improve our skills, perception, high level of adaptation and ability to learn. Education is an important factor in a person's life because it improves us from the inside, enriches us with experience, a new mindset, and generally helps us become interesting people, first and foremost for ourselves. Foreign languages are one of the most popular sectors of education, but many people find them difficult due to the wrong method of learning them. I want to highlight some innovative implementations in foreign language learning that are useful.

Personal lessons with a teacher, learning from his or her experience, and memorizing without understanding are no longer the only ways to learn any foreign language. The first innovation that gave a new lease of life was the development of mobile apps. The main advantage of mobile apps is that the basic functions are usually free and that they can be used by people of all ages and without the help of other people. The main functions of these apps are to give the user the opportunity to practice their vocabulary, pronunciation, and spelling on their own. One of the most striking examples is the «Dualingo» mobile app. It gives users the ability to test their